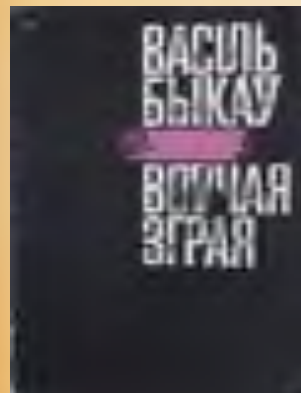

Беларускія кніжкі-юбіляры 2025

Васіль Уладзіміравіч Быкаў
(1924-2003)

50 гадоў
аповесці
«Воўчая зграя»
(1975)

Аповесць Васіля Быкава «Воўчая зграя» — аповесць, як большасць твораў аўтара, пра вайну. Пра чалавечыя лёсы, пра жыццёвы выбар, пра памяць мінулых дзён. Галоўны герой аповесці партызан Ляўчук, які ў час ваенных дзеянняў, вырываючыся з акружэння, застаўся сам з нованароджаным дзіцёнкам на руках, бацькі якога загінулі. Прайшоўшы пекла, ён аддае дзіця, спадзяючыся, што трапіць яно ў добрыя рукі, да жанчыны, якая зможа выкарміць немаўля. Сюжэт аповесці базуецца на ўспамінах былога партызана, які праз многія гады пасля вайны, а мінула ўжо больш за трыццаць, шукае таго, каму выратаваў жыццё, таго, каму даў імя і прозвішча бацькі, шукае, каб распавесці гісторыю яго сям'і, яго бацькоў і гастрорыю першых дзён ягонага жыцця. Шукае і знаходзіць.

Васіль Уладзіміравіч Быкаў
(1924-2003)

50 гадоў
аповесці
«Яго батальён»
(1975)

Вайна і мараль, вайна і асоба — вось тые кардынальныя праблемы, якія знайшлі ўвасабленне і ў новай аповесці Васіля Быкава. Героі здзяйсняюць не толькі подзвігі на вайне, але і паказваюць найвыдатнейшыя маральныя якасці гуманістаў, людзей нашага грамадства.

**Іван Пятровіч Шамякін
(1921-2004)**

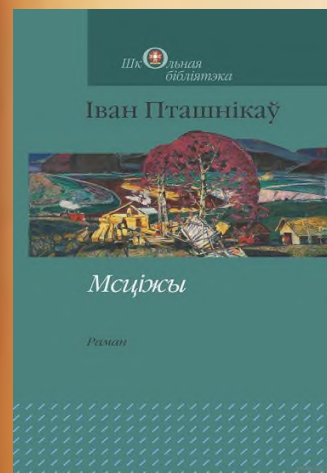
55 гадоў раману
«Снежныя зімы»
(1970)

В 2025 г. исполнилось 55 лет со дня публикации романа Ивана Шамякина «Снежные зимы». События романа «Снежные зимы» происходят в наше время, однако отзвуки минувшей Великой Отечественной войны до сих пор накладывают свой отпечаток на взаимоотношения людей: боевых друзей, отцов и детей. Эти и многие другие сложные проблемы современности затрагивает в своем новом романе известный белорусский писатель И. Шамякин

Іван Мікалаевіч Пташнікаў
(1932-2016)

**55 гадоў
раману
«Мсціжы»
(1970)**

Падзеі, апісаныя ў рамане, адбываюцца ў беларускай вёсцы пяцідзясятых – шасцідзясятых гадоў мінулага стагоддзя. Героі кнігі – калгаснікі, механізатары, дактары, рабочыя леспрамгаса. Аўтар пранікнёна і з хваляваннем распавядае пра нашу рэчаіснасць, любоў чалавека да роднай зямлі, яго клопаты аб захаванні прыроды.

Васіль Уладзіміравіч Быкаў
(1924-2003)

60 гадоў
аповесці
«Мёртвым не
баліць»
(1970)

В 2025 г. исполнилось 60 лет со дня публикации повести Василя Быкова «Мёртвым не баліць». Случайная встреча в гостинице вновь оживляет в памяти немолодого уже человека далекие дни войны, когда ему, совсем еще юному офицеру, поручили по пути в госпиталь конвоировать в тыл трех немецких пленных. Так буднично начались события, навеки оставившие в его душе незаживающую рану... Повесть Василя Быкова "Мертвым не больно" — одно из самых мощных и откровенных произведений отечественной "военной прозы". Отсутствие показного, ложного "героизма" в ней усиливает веру в происходящее, доходящую до эффекта полного погружения в сознание молодого интеллигента, заброшенного в кровавый хаос войны, где боли и смятения, пожалуй, действительно могут не испытывать лишь те, кто уже убит.

**Васіль Уладзіміравіч Быкаў
(1924-2003)**

**55 гадоў
аповесці
«Сотнікаў»
(1970)**

В 2025 г. исполнилось 55 лет со дня публикации повести Василя Быкова «Сотнікаў». Повесть Василя Быкова "Сотников" была написана в 1969 году, опубликована впервые в 1970 в журнале "Новый мир". В книге действие происходит во время Великой Отечественной войны. В повести автор размышляет о борьбе добра и зла в душе человека. В тексте произведения герои постепенно проявляют себя по мере развития сюжета, оказываясь в экстремальных ситуациях, они вынуждены делать тот или иной выбор, что меняет их жизнь.

**Васіль Уладзіміравіч Быкаў
(1924-2003)**

**65 гадоў
аповесці
«Фронтовая
страница»
(1960)**

В 2025 г. исполнилось 65 лет со дня публикации повести Василя Быкова «Фронтовая страница». В повести раскрываются взаимоотношения трёх красноармейцев, попавших в окружение в начале 1945 года в ходе боёв за Венгрию.

Васіль Уладзіміравіч Быкаў
(1924-2003)

40 гадоў
аповесці
«Его батальон»
(1985)

«Его батальон» — произведение белорусского писателя Василя Быкова, написанное в 1985 году. Относится к череде повестей о войне, изложенная автором в глубоком и полном раскрытии накала тех военных лет глазами командира батальона Волошина..

Васіль Уладзіміравіч Быкаў
(1924-2003)

65 гадоў з дня
выхаду
аповесці
«Жураўліны
крык»
(1960)

Великая Отечественная война. Красная армия отступает. Наступило тяжёлое время для советского народа. Но в это время рождаются Герои, имена которых неизвестны, но которые принесли в жертву свои жизни ради Победы. Их было шестеро. Им дан приказ: удержать железнодорожный переезд, задержать как можно дольше наступление немцев, дать нашим отступить...

Кузьма Чорны,
сапр.: **Мікалай**
Карлавіч
Раманоўскі (1900-
1944)

Трэцяе пакаленне

Кузьма
Чорны

90 гадоў з дня
выхаду
рамана
«Трэцяе
пакаленне»
(1935)

У рамане «Трэцяе пакаленне» Кузьма Чорны адлюстравяў час з яго складанымі праблемамі, як сацыяльнымі, так і маральнымі. Твор паказвае класавую барацьбу ў першыя паслякастрычніцкія гады, калі кулакі, закаранелыя ўласнікі, становіліся ў варожую пазіцыю да савецкай улады.

**Іван Гаўрылавіч
Чыгрынаў (1934-1996)**

**55 гадоў з дня
выхаду
рамана
«Плач
перапёлкі»
(1970)**

В романе "Плач перепелки" Чигринов рассказывает о событиях начального периода Великой Отечественной войны. Ярko и образно повествует автор о том, как жители белорусской деревни Веремейки становятся в ряды борцов с немецко-фашистскими захватчиками.

**Іван Паўлавіч
Мележ (1921-1976)**

**65 гадоў з дня
выхаду
рамана
«Людзі на
балоце»
(1960)**

Роман, первая книга из “Полесской хроники” народного писателя Беларуси Ивана Мележа (1921–1976) глубоко и правдиво показывает быт затерянной среди болот полесской деревни Курени в первые годы советской власти — начала коренного социального переустройства. Природа, образы людей из народа выписаны автором основательно, мудро и вместе с тем поэтично.

**Іван Паўлавіч
Мележ (1921-1976)**

60 гадоў з дня
выхаду
рамана
«ПОДЫХ
навальніцы»
(1965)

Чытач знаёміцца з другой часткай «Палескай хронікі» Івана Мележа, дзе сустрэнецца са знаёмымі героямі — Васілём Дзятлам, Ганнай Чарнушчай, Халімонам і Яўхімам Глушакамі, «бальшавіком з чалавечым тварам» Апейкам. З'яўляюцца і новыя — зацяты калектывізатар Башлыкоў, паэт Алесь Маёвы. Цэнтрам створанага Мележам свету па-ранейшаму застаюцца Курані, дзе хаты стаялі на востраве, дзе кахаліся Васіль і Ганна. І... працягваюць кахаць, нягледзячы ні на што — ні на Глушакоў, ні на вясковую мараль, ні на калектывізацыю. Але не пакідае Васіля мара пра зямлю заповітную, тую, што каля цагельні...